

[Ole Espersen]

Vi gør det f.eks. ikke i anledning af, at ministeren under sit besøg i Polen i forbindelse med udtalelser til pressen kastede et let komisk skær over sig selv – med risiko for, at det land, han skulle repræsentere, tabte i respekt og troværdighed. Heldigvis ser det ud til, at den polske regering er i besiddelse af en vis portion humoristisk sans.

Vi kræver heller ikke en forespørgsel i anledning af, at udenrigsministeren i spørgetiden den 28. oktober i år i diskussionen med hr. Pelle Voigt misbrugte en viden, han i sin egenskab af administrator af Udenrigsministeriet har. Når han i en trængt situation i forbindelse med problemet om garanti for udlæg til danske statsborgere, der er i vanskeligheder i udlandet, nævner, at hr. Pelle Voigt selv har haft problemer med at få dækket udgifter i forbindelse med en hjemrejse, som ministeriet så har bistået med, er der efter min mening klart tale om misbrug af oplysninger, som ikke har offentlighedens interesse, og man må spørge sig selv, om danskere, der kommer i vanskeligheder i udlandet og får hjælp af Udenrigsministeriet, fremtidig skal nævnes i Statstidende eller Folketingstidende, eller hvad meningen er med disse udtalelser fra ministerens side.

Når vi i denne sag har ønsket en forespørgselsdebat, er det ikke, fordi vi ikke mener, at vi skal have en åben debat her i Tinget. Vi skal have en åben og karsk debat; vi skal frit og utvungent kunne diskutere og bedømme sagerne.

Men naturligvis må der være en grænse, især når det drejer sig om beskyldninger, der rettes mod en politisk modstander af en minister fra Folketingets talerstol. Vi mener, at udenrigsministeren i denne sag helt klart har overskredet grænsen.

En minister har jo efter Folketingets forretningsorden ret til at nægte at besvare spørgsmål i spørgetiden, men han har ikke, selv når han føler, at han har bragt sig i en vanskelig eller umulig situation, ret til at rette ærekrænkende og urimelige sigtelser mod en spørger, og det var jo det, ministeren gjorde, da han sagde, at der var begrundet mistanke om, at hr. Pelle Voigt gik andres ærinde, og at hr. Pelle Voigt »som medlem af det danske Folketing« burde holde sig for god til den slags.

Når ministeren fremhæver, at hr. Pelle Voigt som medlem af det danske Folketing burde

undlade dette, er det en klar anklage for udansk optræden med henblik på at gavne en anden regering. Denne anden regering er Polens – et land, der er i en alliance, som er medvirkende til, at Danmark befinder sig i den modsatrettede alliance, NATO. At beskyldte et medlem af Folketinget for at gå Polens ærinde er derfor at beskyldte medlemmet for at varetage det modsatte af danske interesser, og vi synes ikke, man kan tænke sig en alvorligere anklage imod et medlem af det danske Folketing. Anklagen er åbenbart urimelig og ledsaget af fortrolighedsbrud. En beklagelse over at have forløbet sig ville have været på sin plads.

Vi hørte i går justitsministeren, der helt klart gav udtryk for, at der ikke var noget grundlag for at beskyldte hr. Pelle Voigt for at gå andre regerings ærinde. Det gør en beklagelse endnu mere nødvendig. Vores politiske ordfører, hr. Svend Auken, søgte at få en sådan beklagelse fra ministeren i spørgetiden den pågældende dag i oktober, men uden at det medførte nogen reaktion overhovedet fra ministerens side.

Udenrigsministeren, der i det hele i denne sag har søgt at spille stærk mand – med ringe resultater – kunne endelig vise styrke og mandshjerte ved nu ved denne lejlighed at beklage sin forhåbentlig helt uoverlagte beskyldning, og opfordringen hertil er endnu en gang givet fra min gruppes side. Tager ministeren imod denne opfordring, er videre debat overflødig.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Når jeg hører hr. Ole Espersen, står det mig klart, at vi lever i den store eventyrdigters hjemland, for det er jo sandelig blevet til sagen om »den lille fjer, der blev til fem høns«. Fantasien har udfoldet sig rigt med hensyn til, hvad jeg må have ment eller hentydet til med mine bemærkninger her i salen til hr. Pelle Voigt. Og alt for få – herunder tilsyneladende også hr. Ole Espersen – har gjort sig den ulejlighed at slå op og læse, hvad der rent faktisk blev sagt.

Når f.eks. hr. Svend Auken efterfølgende i en avisartikel har skrevet, at jeg beskyldte hr. Pelle Voigt for »at være agent for Polen«, er det jo ikke bare en grov fordrejning af, hvad jeg rent faktisk sagde. Alene tanken om hr. Pelle Voigt som agent for et Østland er jo absurd.